



## ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΗΓΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΑΙΤΥΓΙΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

Χ ΔΑΔΟΛΑΠΗΣ ΦΡ. 10.



**Ὁ Γρόννης κι' ὁ Μαρῆς,  
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

Γ. — Τὸ ἀπερασμένο Σάββατο καθ' ὅλην τὴν ἡμέρα,  
πολὺ μᾶς διεσκέδασε ἡ δίκη Τεμπονέρα  
ποῦ τῆς Κερκύρας, βρεῖ Μαρῆ, τὰ πρόσωπα τὰ πρῶτα  
κατέθεσαν ὡς μάρτυρες σπουδαῖα γεγονότα  
ἐκ τῶν ὁποίων προφανῶς μᾶς ἀπεδείχθη ὅτι,  
κακῶς ἐκατηγόρησαν αὐτὸν τὸν πατριώτη  
πῶς ἐξηπάτησε τὸν Μπῶλ τὸν πρόσφυγα τὸ Γάλλο.  
Ἐγὼ τοῦλάχιστον, Μαρῆ, δὲν εἶδα τίποτ' ἄλλο  
ἀπ' ὅλ' αὐτὰ ποῦ ἤθελαν οἱ μάρτυρες νὰ ποῦνε,  
παρὰ πῶς ἔκαμε κι' αὐτὸς σὰ δικηγόρος κούναϊ,  
ὅ,τι καθέννας θάκανε ἂν εὑρισκε πελάτη  
ποῦ νάχη ὅπως οἴηται τὴν τζέλη του γεμάτη.

X

Βεβαίως τοῦ πελάτου του ὁ κλεπταῖος πλοῦτος  
ἔκαμε κάπως νὰ φανῇ ὁ δικηγόρος οὗτος  
ὀλίγον ὑπερβολικὸς εἰς τὰ κονδύλιά του  
ἀλλὰ ἐγὼ τὸν συγχωρῶ γιὰ τὴν ἀφέλειά του  
καὶ χαίρω ποῦ κι' οἱ ἔνορκοι τῆς μεγαθύμου χώρας  
τὸν ἔβγαλαν ἐλεύθερο σὲ δύο λεπτὰ τῆς ὥρας  
χωρὶς καμμιὰ συζήτηση νὰ τοὺς ἀπασχολήσῃ.  
Τὸ ζήτημα πρωτίτερα καθέννας τῶς λύσει.

σκεπτόμενος πῶς σήμερον ὁ ἄνθρωπος κυττάζει,  
ὀλίγιστα νὰ δαπανᾷ καὶ μπόλικο νὰ βγάλλῃ.

X

Μ. — Προχώρει στὰ καθέκαπτα κι' ὥς τὰς ὑποθέσεις.  
Γ. — Ἀφοῦ τὸ Δικαστήριον κατέλαβε τὰς θέσεις  
κι' ἀφοῦ προσῆλθον ἀρκετὲς φιλέορτες κυρίες  
γιὰ νὰ διασκεδάσουνε μ' αὐτὲς τῆς ἱστορίας,  
τοὺς Κερκυραίους μάρτυρας ἐπρόσεξα ν' ἀκούσω  
καὶ πρῶτον ἤκουσα, Μαρῆ, τὸν κύριο Μανούσο  
ἓνα ξιφτερί νομικὸ ἐτῶν πενήνταεξη  
ποῦ ἔβγαλε τὰ γάντια του καὶ εἶπεν ἐπὶ λέξει.

X

« Κατὰ τὴν γνώμην τὴν ἐμὴν, πολὺ τὸ ἀμφιβάλλω  
ἂν ὁ κατηγορούμενος ἠπάτησε τὸ Γάλλο  
καὶ μᾶλλον ὑποπιτεύομαι ὅπως ὁ Τεμπονέρας  
ἔγινε θῦμα δυστυχῶς αὐτῆς τῆς ξένης λέρας.  
Λυποῦμαι ποῦ ὁ συμπαθὴς σονιάδελφος καὶ φίλος  
ἐδρεθῇ σήμερον ἐδῶ ὑπὸ τοιούτους ὅρους,  
καθόσον, ὑπερβολικὸς πρὸς τοὺς πελάτας ζῆλος  
κάνει κακοὺς ἐνίοτε ἡμᾶς τοὺς δικηγόρους. »

Καὶ εἶπα τότε, βρεῖ Μαρῆ,  
ἀκούσας νὰ σονηγορῇ  
ὁ μάρτυρας ὄραϊα,  
κατηγοροῦν τὴ γάτα μας καὶ τήνε λένε γραῖα!

X

Κι' ὅποτε, ἀφ' τῆς μαρτυρίας τοῦ σπουδαίου νομικοῦ,  
ἐρχεται δευτέρα μάρτυς ἡ Γρηὶ Γραμματικὸν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ  
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ  
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ  
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ  
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.4.71 Φ1.0033

καὶ μᾶς εἶπεν ἡ καυμένη  
 πῶς ὁ Μπῶλ κι' ἡ ἐρωμένη  
 ἔμειναν στὴν κάμαρά της ἐφ' ἡμέρας δεκαφῶτα  
 καὶ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας  
 ἤρχετο κι' ὁ Τερμπονέρας  
 μ' ὅλο ψῶνια διαλλεχτὰ  
 Μᾶς προσέθεσεν ἀκόμη πῶς διὰ τοῦ Βερονίκη,  
 ἑκατὸ δραχμὲς ἡ γραῖα συνεφώνησε τὸ νοῖκι,  
 μὰ γὰρ λόγους ποῦ κι' ἐκείνη ἀρχινοῦσε νὰ μασᾷ,  
 ἔμεινε φχαριστημένη ποῦ τῆς δώσαν τὰ μισά.

×

Ἡ τρίτη μάρτυς ἦταν ἡ δεσποινὶς Παῖζη  
 ποῦ τὸν κατηγοροῦμενον ἀπὸ ἐτῶν γνωρίζει  
 καὶ εἶπε πῶς γὰρ χάρι του ἀφοῦ καὶ τὸ ἀπῆται  
 στοῦ Μπῶλ τὴν οἰκογένεια ἐνοίκιασε τὸ σπῆτι.  
 Κι' ἔμεν' ὁ Μπῶλ στὸ σπῆτι της σι' ἀπάνου παρταμένο  
 κι' ὁ Τερμπονέρας ἀπὸ κεῖ δὲν ἔλειπε μομέντο,  
 κι' εἶδε τὸν Μπῶλ ἡ δεσποινὶς μὴ μέρη νὰ θυμῶνῃ  
 κατὰ τοῦ δικηγόρου του ἀπάνου γὰρ τὸ ψῶνι,  
 κι' εἶδε, Μαρῆ, καὶ κάποτε τοῦ Μπῶλ τῆς ἐρωμένες,  
 γὰρθοῦν ἀπὸ τῆ βίλα τους σὰ γάτες μαριωμένες  
 καὶ νὰ διαμαρτύρωνται κατὰ τοῦ Τερμπονέρα  
 ποῦ πῆγε καὶ τῆς εὔρηκε μονάχες ἐκεῖ πέρα  
 ἀλλὰ καὶ τι ἐχάλενε ἢ μᾶλλον τι ἐπόθει,  
 ἔμεινε κᾶπως σκοτεινὸν καὶ δὲν ἐξηκριβώθη.

×

Εἶδε, Μαρῆ, καὶ τᾶρπαξε τὸ μάτι της μεμίας  
 πῶς μέσα στὸ λογαριασμὸ πῶδῶσανε τοῦ Γάλλον,  
 τοῦχαρε κι' ἕνα ἔξοδο περὶ ἀστυρομίας  
 καὶ τοῦτο γέινετ' ἀφορμὴ ζητήματος μεγάλου,  
 κι' ἡ μάρτυς ἀναγκάζεται μὲ δίχως νὰ τὸ θέλῃ  
 νὰ ὁμιλήσῃ γαλλιστὶ στὸν ἐνορχο Ταστοέλη  
 διὰ νὰ γείνῃ πιστευτὴ πῶς εἶδε τὸ κοινὸν  
 τὸ γεγραμμένον γαλλιστὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ.  
 Καὶ λόγος ἔγρυνε πολὺς  
 περὶ τῶν γ κ ἄ ρ ν τ ἔ λ ἄ π ο λ ἰς  
 τῶν ἐν τῇ σημειώσει,  
 καὶ τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ.

×

Κατόπιν ὑποβάλλεται στῆς ἴδιες ἐξετάσεις,  
 ὁ ἀδελφὸς τῆς μάρτυρος Παῖζης Ἀναστάσης.  
 Παχὺς καὶ κατακκόρινος μὲ τὰ χροῦσά γυαλιὰ του  
 καὶ τύπος γηισιώτατος, εὐδαίμονος Κορφαίου,

εἶπε πῶς ἔδωσε τοῦ Μπῶλ τοῦ ἐκ τῶν Παρισίων  
 τ' ἀπάνου πῆλο τοῦ σπητιοῦ  
 τοῖς μετρητοῖς κι' ὄχι μπιστιοῦ  
 μὲ μηνιαῖον μίσθωμα δραχμῶν τριακοσίων.  
 Εἶπε πῶς διάβασε κι' αὐτὸς μὲ γαλλικὰ ψηφία  
 ἐκεῖνο τὸ κοινὸν ποῦ εἶδε κι' ἡ Σοφία,  
 μᾶς εἶπεν ὡς ἐκ περισσοῦ γὰρ μία μαγιονέζα  
 π' ὁ Τερμπονέρας ἐφῆταε στὴ Μάρθα τὴ φραντσέζα,  
 μᾶς εἶπε τέλος πῶς ὁ Μπῶλ τοῦ εἶπε μὴν ἡμέρα,  
 « τρέχα τὸ Σκάρπα φέρε μου ἀντὶ τοῦ Τερμπονέρα »  
 καὶ ὁ Παῖζης δι' αὐτὰς τὰς τομικὰς θυσίας,  
 ἀπὸ τοῦ Σκάρπα ἔλαβε δραχμὰς ἑξακοσσίας,  
 ἀλλὰ καὶ πόσας ἔλοβε ὁ Σκάρπας ἀφ' τοῦ Γάλλου,  
 αὐτὸ εἶν' ἕνα ζήτημα ὅπως διόλου ἄλλο!

×

Μετὰ τὸν Ἀναστάσιον ὁ Παδοβᾶ, καλεῖται,  
 ποῦ μὲ ὠραία σκηρικὰ  
 τὰ ἴδια περιστατικὰ  
 κι' ἐκεῖνος διηγείται.

Ὁ Παδοβᾶς πῶσάριτεν σὰν τῇ ζουρλοροκέτα  
 καὶ πρῶτα τὴν ἐκούμπωνε  
 κι' ἀμὰ τὴν ἐξεκούμπωνε  
 τῇ μαύρῃ του ζακέτα  
 εἶπε πῶς μόνον εἰς αὐτὸν εἶχαν ἐμπιστοσύνη  
 κι' ὁ Μπῶλ κι' ἡ ἐρωμένη του κι' ἡ ἄλλη δεσποσύνη  
 καὶ ὡς ἐκ τούτου δύναται νὰ μᾶς πληροφορηθῇ,  
 πῶς μὲ τὰ ψῶνια καὶ μ' αὐτὰ  
 τῶφάγαν ὅλα τὰ λεφτὰ  
 πῶκλεψε στὸ Παρίσι.

×

Μᾶς εἶπε τὸ στρατήγημα ἐκεῖνο δηλονότι  
 ποῦ τὸν Τζωρτζάκη τὸν Κλαδᾶ τὸν ἐντυσε στρατιώτη.  
 καὶ γὰρ φρουρὸ τὸν ἔβαλε τῇ νύχτᾳ μεσ' τῇ στρατίᾳ  
 κι' ὅπως ἀπὸ τὰ φῶτολο ἐσάρταρε μὴ γάτα,  
 ἑκαταγρόμαξ' ὁ Κλαδᾶς π' ἄκουσε τὸ σονσοῦρο  
 καὶ γὰρ βδομάδες οἱ γιαιοὶ τῶδιναν μπρομοῦρο.  
 Ὡρες μιλοῦσ' ὁ Παδοβᾶς πὲρ λὰ φαρμόζα κόζα  
 νιὲλ Μάρτα κὸν λὰ Ρόζα!  
 Μ.— Εἶδα κι' ἐγὼ τὸν Παδοβᾶ  
 κι' ἀπὸ τῇ φτώχειᾳ ποῦ τραβᾷ  
 εὐκλῶς διακρίνω,  
 πῶς ἀφ' τοῦ Μπῶλ δὲν ἔβγαλε νὲ ἀνκα οὐν κατρίνο!

×

Γ.— **ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**  
 Ὁ Σκάρπας ἦλθε μετ' αὐτόν  
 καὶ διὰ λόγων τορρεντῶν  
**ΔΗΜΟΤ. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ**  
**ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ**



ἔρωτηθῆς ἀτήντησεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου,  
ὅτι ὁ ζῆλος ὁ πολὺς τοῦ καιηγορουμένου  
τὰ σώσει τὸν πελάτη του ἀπ' ἀδικοῦ κυνήγι,  
τὸν ἔκαμε καὶ περιτιτοὺς λογαριασμοὺς ν' ἀνοίγη  
καὶ τὰ μπλεχθῇ σὲ πράγματα ποῦ ὁμολογούμενως  
ἀν' ἦτο πρακτικότερος δὲν θάτανε μπλεγμένος.

×

Κατέθεσεν ὁ Κύπριος ὁ τότε ἀστυνόμος,  
πῶς ὁ κατηγορούμενος πῆγε νὰ τοῦ μιλήσῃ  
γὰ νὰ φαῖν εὐνοϊκός, ἀλλὰ ἐκεῖνος ὅμως  
τοῦπε ἄλλου τὸ σιγάρι του νὰ πὰ νὰν τὸ πουλήσῃ.  
"Ὁ ταγματάρχης Ραφαῆλ, κατέθεσε συντόμως,  
πῶς δὲν τοῦ πίστευε ὁ Μπῶλ πῶς εἶν' ὁ ἀστυνόμος  
γιατὶ προτοῦ νὰ συλληφθῇ ἐγνώριζεν ὁ Γάλλος  
πῶς ἦταν' ἓνας ἄλλος.

Καὶ ὁ Ζηλήμων, βρὲ Μαρῆ, κατέθεσε ἐπίσης  
πῶς ἔλαβεν ἀναφορὰν νὰ κάμῃ ἀνακρίσεις  
γὰ τοῦρη ποῖος μασκαρᾶς ἐξ ἀθυροστομίας  
προσέβαλε τὸ γόητρον τὸ τῆς ἀστυνομίας,

×

"Ἦλθε κι' ὁ μάρτυς Βασιλᾶς καὶ μόνον βεβαιώνει  
πῶς ὅταν ἔπρασεν τὸν Μπῶλ κι' ἔμειν' ἡ Μάρθα μόνη,  
ἀγόρασε μισοτιμῆς ἀπ' τοὺς Τεμπονεράους  
τῇ βίλᾳ πῶμενε κλειστή κι' εἶχε πολλοὺς κορρέους.  
Κατόπιν ἤκουσα, νὰ πῇ τὸν κύριο Μαρκέτη  
πῶς τὸν κατηγορούμενον τὸν εἶχε τόσα ἔτη  
ἀπάνω στὸ γραφεῖο του κι' ἐχαίρετο νὰ βλέπῃ  
τὸν νέον τιμωτάτον καὶ λίαν καθῶς πρέπει.  
Καὶ τέλος πάντων, βρὲ Μαρῆ, τὸ στόμα τοῦ Μαρκέτη,  
ἐγκώμια τοῦ ἔπλεξε ποῦ λέμ' ἐμεῖς μπερκέτι,

×

Τὸ Νάρε τὸ Ρηνόπουλο τὸν ξέρεις;

Μ.— Δὲν τὸν ξέρω.

Γ.— Τὸν ἔφεραν γὰ μάρτυρα τὸν πόβερο τὸ γέρω  
καὶ τὸν ἐμαρτυρέψανε δυὸ νύχτες στὸ κανάλι  
χωρὶς νὰ ξέρῃ τίποτα γι' αὐτὸ τὸ κριμινάλι.

Κρίμα ποῦ δὲν τὸν γνώρισες! Εἶν' ἓνας γέρος τρέλλα,  
ἀ πιάνο, πιάνο περβατεῖ καὶ σέμπρε κὸν λ' ὁμπρόστα.

Μ' ἂν εἶναι γέρος, βρὲ Μαρῆ, μὲ κρυτωμένη ῥάχι,  
ἔχει καθῶς μῶλέγανε, πολὺ γερὸ στομάχι  
κι' ἀπ' ὅλους ἐθανμάζετο πῶτωγε στοῦ Κανάλη  
κι' ἰδίως ὅταν τὸ φαῖ τοῦ τὸ πληρώσαν' ἄλλοι.

Τῇ δόξασι τῇ νύχτῃ του  
μ' αὐτὸ τὸ φαγοπότι του,

Κι' ἐπὶ Ἀγγίλλας μοίραρχος σὰν ἦταν' ὁ σιῶρ Νάρε,  
πὲρ πάσα τέμπο τὸ' ἄδραζε πενήντα καραβάνες.

×

Κατόπιν ἐμαρτύρησε ὁ Κώστας ὁ Γραμμένος  
ἐπονοσιώδη πράγματα κι' αὐτὰ συγκεχυμένως,  
Κι' ὁ Βοσβολίνης μαρτυρεῖ μὲ γλῶσσα τορνευμένη,  
πῶς ὅταν ἦτανε φρουρὸς στοῦ Μπῶλ τὴν ἐρωμένη,  
χωρὶς νὰ ἔχη, βρὲ Μαρῆ, ἀνασκοπὴ καμμία,  
τοῦπε πῶς ἔξοδεψε πολλὰ γιὰ τὴν ἀστυνομία.  
Καὶ ἀκολούθως ἤκουσα τὸ Θάνο Βερονίκη,  
αὐτόνε πῶς συμφώνησε μὲ τῇ γερᾷ τὸ νοίκι,  
νὰ λῇ πῶς διὰ πολλὰς τοῦ Μπῶλ ὑπηρεσίας,  
ὁ Τεμπονέρας τῶδωσε δραχμὰς ἑξακοσίας.  
Καὶ τότες ἐκατάλαβα πῶς ὁ φυγάς ὁ Γάλλος  
πολλοὺς τῆς δίκης μάρτυρας ὠφέλησε μεγάλως.

×

"Ἐπονοσιώδης ἦτανέ κι' ἡ μαρτυριὰ τοῦ Στίνη  
ποῦ μοιάζει σὰν προσκυνητῆς ἀπὸ τὴν Παλεστίνη,  
καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Κλαδᾶς ἐπισφραγίζει ὅτι,  
ἔντισε τὸν πατέρα του ὁ Παδοβᾶς στρατιώτῃ.  
Καὶ ὁ Νίκας ὁ Σπυρίδων ἐν συντόμῳ μᾶς φωτίζει  
πῶς ἐκόπησαν αἱ σχέσεις Τεμπονέρα καὶ Παῖζη.  
Καὶ ἀνέκαθεν ὁ Νίκας, ὅπως μοῦλανε πολλοὶ,  
γὰ τὰς σχέσεις τῆς Εὐρώπης σιτὴ Σπριανόδα ὀμιλεῖ,  
κι' ὅταν ζοῦσε ὁ Τρικουπῆς κι' ἔφτιγανε τὰ θωρηκτὰ,  
ἔσπευδε διὰ γραμμάτων καὶ τὸ Νίκα νὰ ῥωτᾷ.  
Μαρτυρεῖ κι' ὁ Μεϊντάνης δικηγόρος ρουβωτῆ,  
πῶς πολλὰ τὸν Τεμπονέρα τὸν στολιζοῦν ἀρετὰ.  
Κι' ὁ Τρανιάφυλλος νοδάρως κατὰ πάντα ζηλευτός,  
τριατάφυλλο τὸν εἶπε τὸν ὑπόδικο κι' αὐτός.

×

"Ὁ κύριος Εἰσαγγελεὺς διὰ στροφῶν ὥρᾳων,  
ἀθῶον ἐκ τῆς πράξεως ζητεῖ τὸν Κερκυραῖον.  
Κι' ὁ κύριος Γιωτόπουλος βαδὺς ποινικολόγος,  
εἶπε κι' αὐτὸς συνηγορῶν πῶς δὲν ὑπάρχει λόγος  
ν' ἀποδοθῇ εἰς νομικὸν μομφὴ καὶ καταδίκη  
γιατὶ ἀνακατώθηκε στὰ ψάγη καὶ στὸ νοίκι.

Καὶ ὁ Σπινέλης βρὲ Μαρῆ  
πολὺ ὀρθῶς παραιτηρεῖ

πῶς νὰ σταθῇ δὲν ἔπρεπε καμμιὰ κατηγορία  
εἰς νέον ποῦ τὸν ζήλευαν κι' ἡ Μάρθα κι' ἡ Μαρία.  
Κι' οἱ ἐντορεῖς ἀνέταξαν τὸ ἐγγράφιον ταχέως  
δι' αὐτὸν ἐξῆλθε παμψηφεί ἐλεύθερος ὁ νέος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ  
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ  
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

## ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Ἡ παρελθούσα Κυριακή ἦτο ἡμέρα φοβερῶν γεγονότων.

— Περὶ τὴν ἑκτὴν ὥραν τῆς μεσημβρίας ἐγένετο ἐκρηγξίς ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ Πολυδίου Μαρκοπούλου, ὁ κρότος τῆς ὁποίας ἠκούσθη καθ' ἅπασαν σχεδὸν τὴν πόλιν.

— Ὁ φαρμακοποιὸς ἐγγράφει ἐπιστολὴν τινα μετὰ τοῦ κ. Π. Ἀγγελάτου ἐπὶ τοῦ γραφείου τοῦ φαρμακείου, ὅτε ὁ μικρὸς ὑπάλληλός του Σπυρίδης Ἀννίνος ἐκ Ζερβάτων τῆς Σάμης, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ φαρμακείου, ἐν τῇ συνήθως εἰσέρχεται πρὸς παραλαβὴν φαρμάκων.

— Αἰφνίς ἠκούσθη ὁ φοβερός κρότος τῆς ἐκρήξεως· ἡ δὲ ποία διεμέλισεν οἰκτρῶτα τὸν ἀτυχὲς παῖδα, κατέστρεψε τὴν ἀποθήκην, μέρος τοῦ φαρμακείου καὶ δύο δωμάτια τοῦ ἄνωθεν πατώματος ἐν ᾧ τὸ ἐκπαιδευτήριον τῆς κυρίας Ραζῆ.

— Εὐτυχῶς δια νὰ ἦναι Κυριακή καὶ οἱ μαθηταὶ ἔλειπον καὶ οἱ οἰκότερες ἦσαν εἰς περίπατον εἰδ' ἄλλως πολλὰ θύματα θὰ ἤριθμοῦντο.

— Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῇ πῶς ἐπῆλθεν ἡ ἐκρηγξίς. Ὑπῆρχον βεβαίως ἐν τῇ ἀποθήκῃ ἐκρηκτικαὶ καὶ ἀναφλεκτικαὶ ὕλαι, ἀλλὰ πῶς ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος παῖς συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐκρήξιν δὲν εἶναι εὐκλεὲς νὰ γνωστῇ.

— Καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἰδίαν ὥραν τῆς ἐκρήξεως, ἄλλη ἐκρηγξίς συνέβη εἰς Βαλσαμάτα.

— Ὁ Δῆμος Κάγκας σχεδὸν ἐξηκοντούτης ἀλλὰ ἄντρουκλας κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν χωριανῶν του, φιλονεικήσας μετὰ τοῦ Νικολάου Μαντᾶ τὸν ἐπλήγωσε διὰ μαχαίρας εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα. (ἓνας)

— Κατόπιν, τῇ συνδρομῇ τοῦ υἱοῦ του Διονυσίου Κάγκας, πλῆττει εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Νικολάου, Χαράλαμπον Μαντᾶ καὶ τὸν ἀφήνει νεκρόν. (δύο)

— Τρέχει ὁ Σπυρίδης Μινέτος διὰ νὰ τοὺς χωρίσῃ, ὡς λέγεται, καὶ χτυπᾷ καὶ τοῦτον στὸ πόδι, (τρεῖς)

— Τρέχει σιτὴ μέση ὁ Νικόλαος Τσάσης, καὶ πληγώνεται καὶ οὗτος σοβαρῶς. (τέσσαροι)

— Κατὰ τὴν ἐνάτην ὥραν ἐμφανίζεται ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς εἰς Πεσσάδα ἐνοπλοι καὶ τοὺς σταματᾷ ὁ χωροφύλαξ Ν. Βρυώνης ζητῶν νὰ τοὺς ἀφοπλίσῃ.

— Αὐτοὶ ἐννοεῖται δὲν ὑπήκουσαν καὶ εἰς τὴν ἐπιμονὴν τοῦ χωροφύλακος νὰ τοὺς συλλαβῇ πυρεβολοῦν κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν πληγώνουν σοβαρώτατα. (πέντε)

— Ἄλλ' ἡ αὐτὴ σφαῖρα πληγώνει καὶ τοὺς παρατυχόντας Διον. Σκλαβεῦνόν (ἕξ) καὶ Νικ. Δελακᾶν (ἑπτὰ!!)

Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον!!

— Ἐστάλλη ἀπόσπασμα ἐκ 15 ἀνδρῶν πρὸς σύλληψιν τῶν ἡρώων.

— Ἐν Ληξουρίῳ ἐμνημάχησαν δύο μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου (!!) ὁ Γεράσιμος Παναγῇ Λοβέρδος καὶ ὁ Γεράσιμος Γεωρίῳ Φαραντάντο.

— Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μονομαχίας ἦτο νὰ πληγωθῇ εἰς τὸ μέτωπον ὁ Γερασ. Φαραντάντος· μετὰ βελόμβου ἐξ ἀποστάσεως δύο βλημάτων, καὶ — μετὰ ὁκτὼ ἡμέρας νὰ... ἀποθάνῃ!

— Ὁ μαθητὴς Λοβέρδος δὲν κατορθώθη νὰ συλληφθῇ ἀκόμη.

— Ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως ὁ ἀγαθὸς συμπαλίτης Γερασ. Βρυώνης δικαστικὸς κλητὴρ.

— Ἐπίσης ἕτερος χρηστὸς συμπαλίτης ἀπεβίωσεν, ὁ Γεράσιμος Μακρῇ Κάπας καπνέμπορος.

— Παθὼν ἐκ πνευμονίας ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα καὶ ἐκηδεύθη εἰς Ἄσσον ὁ ἀγαθὸς συμπολίτης Φίλιππος Δεστούνης φαρμακοποιός.

## ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κατὰ καθήκον ἀπαραίτητον ἐκφράζω τὴν βχθεῖαν μου ἐγνωμοσύνην καὶ τὰς θερμότητας μου εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς εὐαρεστηθέντας νὰ ἐκδηλώσωσι καθ' οἰκονομίας τρόπον τὴν συμπαθειαν αὐτῶν πρὸς ἐμὲ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς γνωστῆς ἀτυχούς ὑποθέσεώς μου, λυπούμαι δὲ μὴ δύνηθαι ἐνεκα τῆς κατ' ἀνάγκην ἐπισπευθείσης ἀναχωρήσεώς μου, νὰ εὐχαριστήσω ἰδιαιτέρως ἕνα ἕκαστον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑΝ.

## ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὅπως συγκεκινημένοι συναισθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφρασώμεν ὁμολογίᾳ τὰς θερμότητας ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς ἅπασαν τὴν κοινωνίαν τὴν τοσαῦτα εὐγενῆ αἰσθήματα ἐκδηλώσαν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν καὶ τῶν συνοικούντων ἡμῶν παίδων κατὰ τὴν ἐκρήξιν τῆς πυρκαϊγῆς ἐν τῷ φαρμακείῳ κ. Π. Μαρκοπούλου.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΡΑΖΗΣ.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΡΑΖΗ.

## ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐγκατασταθεὶς ἐν Ἀργοστολίῳ, ὁ ἐν Ληξουρίῳ ἐπὶ ὁκταετίαν λίαν εὐμεθόδως διδάσκων τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν κυρ. Ζήσιμος Π. Λυκούδης, πτωχικοῦς τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἀγγλικῆς ἐμπορικῆς Σχολῆς τοῦ κ. Μπαρζάγιαρ ἀρχεται ἀπὸ σήμερον τῶν ἰδιαιτέρων του παραδόσεων. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κυρ. Σπυρ. Γ. Μάτση φαρμακοποιῷ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ  
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ